

af Alkoholisme. Derimod har Flertallet været alene om at bifalde §§ 7 og 8 om Oprettelse af en Statshelbredelsesanstalt for drikkældige og § 2 om Tvangsindlæggelse paa en saadan Anstalt. Da man her netop befinder sig overfor Lovforslagets Hovedbestemmelse, og da denne er omtvistet indenfor Udvalget, skal jeg udtale mig noget nærmere derom. Alkoholismens Egenskab som en Sygdom, der fortrinsvis angriber Centralnervesystemet, er almindelig anerkendt ligesom ogsaa Muligheden for Helbredelse. Dette gaar Mindretallet øjensynligt ogsaa ud fra. Endvidere vil det vel neppe blive bestridt, at den alkoholsyge er en ufri Person netop paa Grund af sin Sygdom, — noget lignende som almindelig sindssyge, — samt at han i høj Grad truer eller skader andres Interesser, Samfundets Interesser. Heri søger Flertallet Berettigelsen til at foreslaa Anvendelse af Tvang mod den alkoholsyge, den drikkældige. Det, som man kan kræve, og det alene, er, at det er godtgjort, at Tvang er nødvendig, og at der ikke anvendes mere Tvang end fornødent, samt at Behandlingen af den paagældende bliver god og forsvarlig. Udviklingen omkring i Landene gaar ogsaa i den i Lovforslaget omhandlede Retning. I nogle Lande, saaledes i Østerrig-Ungarn, er man endnu ikke naaet videre, end at der er fremsat Lovforslag om Tvangsindlæggelse af drikkældige paa særlige Anstalter, men i forskellige andre Lande, Norge, England og flere Kantoner i Svejts, flere engelske Kolonier og nogle af de forenede Stater i Nord-Amerika og i Chile har man Love herom og i nogle af disse Lande tilmed en ret fremskreden Lovgivning paa dette Omraade.

Spørgsmaalet, om man skal oprette en Statsanstalt, eller om man ikke i Stedet for en saadan kunde nøjes med at indlægge drikkældige paa Privatanstalter, har været rejst i Udvalget. Man maa imidlertid af forskellige Grunde formentlig holde paa, at Indlæggelsen sker i en Statsanstalt. Der foreligger for det første intet om, at de private Anstalter ville modtage og beholde dem, som maatte blive dømt til Tvangsindlæggelse, og man kan vist temmelig sikkert gaa ud fra, at Anstalterne ikke ville befatte sig hermed. De frivillige og de tvungne Patienter passe desuden ikke sammen; de sidste ville let foraarsage Uro og Utilfredshed til Skade for Behandlingen af de første. Endvidere vil det formentlig være nødvendigt, at Staten, naar den gør et saa betydeligt Ind-

greb i den personlige Frihed, som her er Tale om, yder den bedst mulige Garanti for, at vedkommende faar en formaalstjendig Behandling, og det kan vistnok kun ske ved, at Staten selv opretter og leder denne Anstalt.

Jeg har nu her udtalt mig om Principet om Tvangsindlæggelse paa Statsanstalter. Men selv om man erkender dettes Rigtighed, er Sagen ikke dermed afgjort. Et Spørgsmaal, der har sin Betydning her, er om Udgiften ved Anlægget af Statsanstalten. Dette Spørgsmaal har Udvalget ogsaa inddraget under sin Behandling, og jeg skal med Hensyn til det henvise til forskellige Bilag, der findes i den Udvalgsbetænkning, der blev afgiven i Samlingen 1908—09. Ifølge det, der foreligger i disse Bilag, skal en Fællesanstalt for 200 Mænd og 50 Kvinder, bygget efter Paviljonsystemet, kunne opføres og monteres for 900,000 Kr., derunder iberegnet Købesum for det nødvendige Areal til Grund og det Jordbrug, der maatte blive drevet der. Udvalget mener imidlertid bestemt, at denne Sum maa kunne nedbringes betydeligt, og jeg skal med Hensyn dertil nævne, at jeg ved Henvendelse til den ene af de Mænd, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal i Samlingen 1908—09, nemlig Overlæge Geill, har faaet et Brev fra ham med en Meddelelse om, at det er hans Opfattelse, at man kan yderligere spare en Del. Han mener nemlig, at man kan slaas af paa Fordringerne og dog gøre Anstalten forsvarlig. Man kan derved bringe Anlægssummen ned til 750,000 Kr. Imidlertid maa denne Sum formentlig kunne bringes yderligere ned. Men Spørgsmaalet herom vil kunne behandles nærmere senere, nemlig efter at dette Forslag, som jeg haaber vil ske, er blevet til Lov. Ifølge § 7, andet Stykke, og Ændringsforslag Nr. 13 vil nemlig Forslaget om Oprettelse af en Statsanstalt være at fremsætte for Rigsdagen senere.

Som allerede nævnt har Udvalgets Flertal allerede i alt væsentligt kunnet tiltræde Forslaget, men man har dog foreslaaet nogle Ændringer; der formentlig ville gøre det bedre skikket til at opfylde sit Formaal. Jeg skal i Korthed omtale disse Ændringsforslag. Ændringen i Titelen har jeg allerede nævnt. Jeg skal tilføje, at der i Forbindelse med den er foretaget visse Redaktionsændringer. Det i Lovforslagets § 3 omhandlede Drankertilhold fremtræder i Ændringsforslaget Nr. 9 til Dels som Indledning til den egentlige Helbredelsesbehandling og desuden som en Advarsel til den drikkældige